

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218203019
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2218203019.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom Staré Grúnty 7, Bratislava, právne zast.: STRELÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 46, Bratislava, proti žalovanému: J. C., R.. XX.XX.XXXX, D. R. R.. XXXX/X, A.Á. I., právne zast.: FORTITUDINE, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Čukáraboň 7332/2A, Dunajská Streda, o zaplatenie istiny 1.193,- € s prísł., takto

rozhodol:

I. Súd v celom rozsahu zrušuje platobný rozkaz č.k. 17Csp/103/2018-22 zo dňa 31.08.2018.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.193,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.193,- € od 14.12.2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 28.06.2018 domáhal vydania rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy 1.193,- € s úrokom z omeškania 5,05 % z tejto sumy ročne od 14.12.2015 do zaplatenia a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru poskytnutého sumou 1.200,- €. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. J. zo dňa 23.07.2015, žalovaný mal úver splácať v pravidelných 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 vo výške 6,- eur a v ďalších 10 vo výške 153,- eur riadne a včas, avšak si svoj záväzok neplnil a dosiaľ uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 7,- €. Jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje žalobný nárok.

2. Súd žalobe vyhovel platobným rozkazom uvedeným vo výroku I, ktorý však súd následne v celom rozsahu zrušil pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému do vlastných rúk podľa § 266 ods. 3 C.s.p. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 15 dní, súd doručoval žalovanému postupom podľa § 116 ods. 2 / § 106 ods. 3 C. s. p. zverejnením oznámenia dňa 21.05.2019. Žalovaný sa však k žalobe s prílohami písomne nevyjadril a uplatnený nárok žalobcu nijako nesporeval.

3. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 17.01.2020, ktoré súd vykonal v neprítomnosti žalobcu v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č.l. 1-8, zmluva o spotrebiteľskom úvere z 23.07.2015 č.l. 4-5, predžalobná upomienka s podacím hárkom z 10.11.2015 č.l. 6, oznámenie o zosplatení záväzku s podacím hárkom z 15.12.2015 č.l. 7,

amortizačná tabuľka č.l. 8, vyjadrenie žalobcu z 15.08.2019), ako aj prednesom PZ žalovanej, ktorý uviedol, že žalovaná samotné podpísanie predmetnej úverovej zmluvy nespochybňuje, avšak namieta, čo je zrejme aj z údajov v zmluve o čísle účtu, na ktorý sa finančné prostriedky posielali, že úver, ktorý bol poskytnutý a vyplatený na základe tejto zmluvy fyzicky dostala nevesta žalovanej a teda žalovaná tieto finančné prostriedky nemohla použiť a zrejme ich použila nevesta žalovanej na svoje účely, a to čerpaním finančných prostriedkov zo svojho účtu zadaného v predmetnej zmluve. Žalovaná preto navrhla, aby daná osoba bola spoločne so žalovanou zaviazaná uhradiť istinu vo výške 1.193,- €, a to spoločne a nerozdielne, pričom údaje tejto osoby by žalovaná vedela poskytnúť do 5 dní. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: žalobca je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalovaný nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Žalobca a žalovaný dňa 23.07.2015 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. J. na formulári pripravenom žalobcom. Zo zmluvy vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.200,- € za podmienok konkrétne uvedených v tejto zmluve (zákonom upravené obsahové náležitosti zmluvy). Žalobca listom z 15.12.2015 oznámil žalovanému, že pre porušenie povinnosti riadne a včas splácať úver bol jeho záväzok z úverovej zmluvy, po neúspešnej predchádzajúcej výzve k úhrade dlžnej sumy z 10.11.2015, predčasne zosplatený ku dňu 13.12.2015 s povinnosťou úhrady všetkých splátok jednorazovo a ihneď po doručení tohto oznámenia. Žalovaný však svoje záväzky nespĺnil ani potom.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

4. Žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ako spotrebiteľ, preto na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej ust. § 52 a nasl. OZ. V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) je potrebné preskúmať, či v listinách, tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah,

ktorý vznikol po 01.02.2013) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v danom prípade žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky s tým, že žalovaný sa zaviazal vrátiť ich zvýšené o úroky. Pretože žalobca ako veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a zmluva z 23.07.2015 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom.

6. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Žalovaná podpísanie úverovej zmluvy a čerpanie úveru spôsobom, ktorý pri uzavretí zmluvy určila ona, nespochybňovala a na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu aj výslovne potvrdila tieto skutočnosti. Zo zisteného skutkového stavu (tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným popreté a preto sú nesporné podľa § 151 ods. 1 C.s.p.) vyplýva, že žalovaný na predmetnom úvere poskytnutom vo výške 1.200,- € zaplatil celkom sumu 7,- €. Predmetný úver bol pre omeškanie s platením mesačných splátok úveru predčasne zosplatnený listom z 15.12.2015, a to po neúspešnej predchádzajúcej výzve k úhrade dlžnej sumy z 10.11.2015 (postup podľa článku III bod 1 úverovej zmluvy v spojení so zákonnou úpravou podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Na základe týchto nesporných skutočností súd žalovaného zaviazal na úhradu nesplateného zostatku istiny úveru v sume 1.193,- €, na ktorú vznikol žalobcovi nárok na základe príslušných zmluvných, ako aj citovaných zákonných ustanovení o zmluve o úvere. Vzhľadom na uplatnený nárok, ktorý spočíval už len v zaplatení istiny úveru, nebolo tu potrebné preskúmať jednotlivé náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to z pohľadu, či by absencia niektorej z nich inak mala za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej istiny 1.193,- € v žalobcom požadovanej výške 5,05 % ročne, ktorá je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., a to od 14.12.2015 do zaplatenia v zmysle žalobného návrhu a oznámenia o predčasnom zosplatnení úveru ku dňu 13.12.2015 (všetko spolu výrok II). Pokiaľ ide o procesnú obranu žalovanej (viď odsek 3 odôvodnenia tohto rozsudku), tak ňou uvedené skutočnosti nemôžu mať žiaden vplyv na jej zmluvný záväzok zaplatiť žalobcovi ako veriteľovi žalovaný nesplatený zvyšok istiny úveru, ktorý žalovaná nepochybne zobrala, a to na základe platne uzavretej a ňou vlastnoručne podpísanej úverovej zmluvy, ktorá obsahovala jej výslovnú požiadavku na prevod peňažných prostriedkov na ňou označený bankový účet (žalovaná tieto skutočnosti na pojednávaní výslovne potvrdila prostredníctvom svojho právneho zástupcu). Prípadná skutočnosť, že tento účet nepatrí žalovanej, avšak žalovaná číslo tohto účtu i napriek tomu uviedla ako účet príjemcu peňažných prostriedkov v úverovej zmluve, a to z akéhokoľvek dôvodu podľa vlastného uváženia, môže jedine založiť vzťah medzi žalovanou ako dlžníčkou z platnej úverovej zmluvy a treťou osobou, keby tieto peňažné prostriedky boli v skutočnosti užívané resp. už použité uvedenou treťou osobou ako ich priamym príjemcom (v tomto smere však nebolo vykonávané žiadne dokazovanie v konaní). Toto však v žiadnom prípade nemá vplyv na zmluvné povinnosti a záväzky žalovanej vrátane jej záväzku vrátiť poskytnutý úver veriteľovi podľa dohodnutých podmienok. V danej súvislosti súd zamietol procesný návrh žalovanej na doplnenie dokazovania, a to vrátane jej návrhu ohľadom identifikácie majiteľa účtu a doplnenia skutkových tvrdení a dôkazov vo vzťahu k nemu, pretože pripustenie takého návrhu na doplnenie dokazovania súd nepovažoval za potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie v prejedávanej veci a mal za to, že v konečnom dôsledku by len spôsobovalo predlžovanie konania, a to aj s poukazom na to, že aj v prípade úplného a kvalifikovaného návrhu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania (teda po prípadnom doplnení návrhu zo strany žalovanej v potrebnom rozsahu) by platilo, že taký návrh podľa § 79 C.s.p. môže podať len žalobca, ktorý určuje okruh strán sporu v sporovom konaní, a teda v žiadnom prípade nie žalovaný.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j.

čistý úspech žalobcu predstavuje 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok III).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).